

*Козакова І.В., ст.гр.ФКфе-12-2
Науковий керівник:
к.е.н., доцент ЕАіФ Цуркан І. М.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ПЛАНУВАННЯ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Методологія прогнозування та планування діяльності підприємства - це сукупність методів, прийомів і способів мислення, які дають змогу на підставі аналізу ретроспективних даних, екзогенних і ендогенних зв'язків об'єкта прогнозування, а також їх вимірювань у межах певного явища або процесу, сформулювати прогнози певної достовірності щодо майбутнього розвитку підприємства.

Розглянемо особливості основних наукових методів планування:

1. Нормативний метод полягає в техніко-економічному обґрунтуванні планів-прогнозів, програм із застосуванням норм і нормативів.

2. Балансовий метод полягає в ув'язці потреб ресурсів у межах усього суспільного виробництва, координації розвитку суміжних галузей і виробництв, забезпеченні пропорційності та взаємозв'язку всіх елементів економіки.

3. Економіко-математичні методи - це способи (прийоми) розрахунків кількісного аналізу й обґрунтування економічних показників із застосуванням методів прикладної математики та математичної статистики.

4. Метод системного аналізу та синтезу полягає в розподілі економічних систем і процесів, що в них відбуваються, на складові й на цій основі визначення провідних ланок, "вузьких місць" ключових проблем перспективного розвитку.

5. Програмно-цільовий метод планування - полягає у відборі основних цілей соціального, економічного і науково-технічного розвитку, розробці взаємопов'язаних заходів щодо їх досягнення і намічені термінів при

збалансованому забезпеченні ресурсами й ефективному розвитку суспільного виробництва.

6. Метод коефіцієнтів (аналітичний) базується на вивченні економічної кон'юнктури у минулому та сучасному періодах і застосуванні відповідних коефіцієнтів [1].

Спільність цілей і завдань об'єднують прогнозування і планування, а рівень невизначеності та фактор часу розділяють їх, оскільки прогноз завжди має мати випереджаючий характер відносно плану, а прогнозування – це дослідницька база планування.

Зазвичай виділяють чотири методи прогнозування фінансового стану суб'єкта господарювання: екстраполяція - це існування прямого зв'язку між оборотним капіталом і обсягом продажів, що може бути виражено відношенням чистого оборотного капіталу до обсягу продажів; метод термінів оборотності - заснований на вивченні тривалості фінансового циклу: період оборотності запасів плюс період оборотності дебіторської заборгованості мінус період оборотності кредиторської заборгованості, помножений на одноденний оборот реалізації; метод бюджетування - заснований на плануванні надходження і витрат коштів, у тому числі й від основної, інвестиційної і фінансової діяльності; метод попередніх (прогнозних) балансів - складається на підставі системи планових розрахунків усіх показників виробничо-фінансової діяльності, а також на підставі динаміки окремих статей балансу і їхніх співвідношень [2].

Отже, можемо зробити висновок, що методи фінансового планування – це засоби за допомогою яких забезпечується розробка й обґрунтування планів. Показники прогнозів і планів є формою кількісного виразу прийнятих прогнозних і планових рішень.

Список літератури:

1. Басовський Л. Е. Прогнозування та планування в умовах ринку / Л. Е. Басовський. – М. : ИНФРА. – М., 2009. – 182 с.
2. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: Навч. посіб. / Г.В. Савицька. – [2-ге вид., випр. і доп.]. – К.: Знання, 2005. – 662 с.